

וטהר לבנו

חידושים וחידושים

סוכות

לע"נ דוד בן ישי מלך ישראל, התנא רבי אלעזר בן רשב"י, הארי צ"ל ורבי משה קורדבירו צ"ל ורבי שלמה אלקבץ צ"ל מחבר לכה דודי. ולע"נ החפץ חיים, והמקובל רבי יהודה משה ישועה פתיא בן רבי משה ישועה צ"ל והצדיק רבי חיים פינטו הגדול צ"ל וצדיקי משפחת פינטו ואבן חצירא צ"ל לדורותיהם, והרב יורם מיכאל אברגל בן רינה צ"ל והרב משה כהן שאולי צ"ל ורבי צ"ל ובנו הרב בנימין כהן שאולי צ"ל.

ולכבוד: אדם וחווה אם כל חי

ולע"נ אבי התורם: רפאל מלכה בן סוליקה ז"ל

ולעילוי נשמת: ניסים מלכה בן חנינה ז"ל שמעון מלכה בן חנינה ז"ל. רונן בן לנה אסתר איטח בת חפציבה ואיתי בן רחל ואיתי בן ענת ואודט בת אסתר וחנון בן בת שבע אברהם בן בתיה ארמונד עמרם בן חנה שלמה בן שמחה יצחק מלכה בן רחל חנינה מלכה בת אסתר סוליקה מלכה בת אסתר חנינה מלכה בן מסעודה שולמית בת סוליקה עמרם בן סוליקה אסתר בת חנינה מכלוף בן חוה אברהם בן רחל רחל בת תמר צחי בן יפית אבי בן ניקול מסעודה בת סולטנה חיים בן חוה אסתר בת חוה מאיר בן חוה. עמרם בן סוליקה. שלמה בן טאוס. שרה בת חאנוס אסתר בת שרה. יהודה בן נוארה. בבא עזר בן פרחח. שמעון בן אודט חיים בן אנט רוזה בן אנט. פלורה בן אנט. אוהד בן אביבה דוד בן רבקה אבי בן רחל דוד בן איווט. וחללי ישראל מהעיר אילת.

ולזכות אייל אליהו בן רחל פרנסה טובה ופתיחת המזל העליון. ושמירה והגנה לכל ילדי אייל וכנרת אסתר: יאיר משה, שירה חנה, שילה שמעון, יגל ישראל, אביב שניאור, בני אייל וכנרת אסתר.

לזיווג הגון: דוד בן פני אופיר בן עליזה אורלי בת אסתר

לרפואת הרב יאשיהו יוסף בן זרי פינטו שליט"א.

ולרפואת: כנרת אסתר בת זקלין וחזרה לשגרה לאחר לידה

ולרפואת: שרה בת פאני שתקום מתרדמת ושתחזור לאיתנה הראשון

ספר "וטהר לבנו" רבים זכו וקנו את הספר הקדוש

קדימה "הכנס ברכה לבייתך" - ב 80 ₪ ב"כ 1300 עמודים

זכור!!! ספר זה קיבל את ברכתו החמה והסכמה חתומה של
מון שר התורה רבי חיים קנייבסקי שליט"א

לקניית הספר ולקבלת אלונים - ולהנצחה בעלונים

יודחן ריינר 106855@gmail.com 0527120333

!!! גם אתה חייב לקנות את הספר!!! *חידוש עצום וחידוש אדיר

לשבת ולנשמה**

"חדש" אפשר להשיג את הספרים באשקלון - ובקרית גת,

בתיאום עם הרב יוסף ברקו שליט"א 0542831575

בלונדון אצל אלפער - טלפון: 2088000955 Fairholt Rd 8, London N16 5HW
ובחנויות הספרים המובחרים באירופה - לבקש מהמוכר שיזמינו מהמפיץ ליהמן

וזהר לבנו - סוכות

בסוכות תשבו שבעת ימים

הנה מצאנו דבר מוזר מאוד, שבספר נחמיה ח' י"ז כתוב שעם ישראל לא עשו סוכות מימי יהושע בן נון עד שחזרו ובנו את המקדש השני, **ופלא עצום** איך יתכן שכל ימי בית ראשון לא קיימו את מצוות סוכה??

הנה מצאנו דבר מוזר מאוד, שבספר נחמיה ח' י"ז כתוב שעם ישראל לא עשו סוכות מימי יהושע בן נון עד שחזרו ובנו את המקדש השני, **ופלא עצום** איך יתכן שכל ימי בית ראשון לא קיימו את מצוות סוכה??

אומנם בגמרא ערמין ל"ב מפורש שבימי דוד ושלמה עשו סוכות, אלא הכוונה היא שרק בזמנים מסוימים ולא באופן קבוע בנו את הסוכה.

ומבאר הסטייפלר בספרו **ברכת פרץ** שיש דין שלוחי מצווה פטורים מן הסוכה, וכן ההולכים לדבר מצוה כפי שמפורש בגמרא **בסוכה כ"ו**, ולכן בזמן שהייתה עליה לרגל ועסקו בהקרבת הקרבנות הם היו פטורים מן הסוכה, ואכן זו הסיבה שרוב השנים עם ישראל לא בנו סוכות.

וייתכן שלעולים מבבל בימי בית שני הייתה להם חביבות מצווה להחמיר על עצמם לקיים מצווה סוכה, ולכן מפרסם הפסוק את המעלה הגדולה שכל הקהל קיים את המצווה.

ונראה להוסיף מדוע אכן רק הם טרחו והתאמצו במצוות סוכה ואילו הדורות הראשונים שהיו גדולים מהם בהרבה לא החמירו ולא השקיעו???

ורק בימי יהושע בן נון שכל עם ישראל היו מרוכזים במקום אחד ולא היו בגדר הולכים לדבר מצוה ליד המשכן לכן אז בנו כל הקהל סוכות. כנראה מדובר עוד לפני חלוקת הארץ.

וייתכן שהיא הנותנת, דווקא בגלל שבבית שני הייתה פחות השראת שכונה בעם ישראל ובבית המקדש, לכן באו עם ישראל והשקיעו יותר מהדורות הקודמים בכדי להתאמץ להתקרב יותר לבורא עולם.

ללמדנו, שדווקא בדורות החלשים שבזמננו חייבים להתחזק הרבה יותר מהדורות הקודמים שהיו כמלאכים, כי כמה שאנחנו יותר חלשים ויותר קטנים ברוחניות ויותר רגישים לעבירות, עלינו להחמיר הרבה יותר, ולא נוכיח להתיר סייגים שעשו לצניעות ולקדושה בטענה שבדורות הקודמים לא עשו כן, כי האנשים של פעם לא היו זקוקים לזה מגודל גדלותם הרוחנית, לכן לא נזלזל במשמרת שתקנו רבותינו עד לימינו וגם מה שיוסיפו כי זה צורך הדור וזו חובת השעה, כי אנחנו רק יורדים ולא עולים מהדורות הראשונים, ויהי רצון שנזכה ל"השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם".

המשך

ואולי זה היה חלק מניתוק העם מירושלים והחטאתם שיעבדו לעגלים של עבודה זרה שעשה ירבעם בן נבט? אבל ירבעם היה מלך רק לעשרת השבטים שממילא גלו ואבדו, ואילו על ממלכת יהודה שזה עיקר עם ישראל - שגלו ושבו מבבל להם ירושלים ובית המקדש היה העיקר, ולמה אצלם לא נשארה התקנה של דוד ושלמה??

הסבר נוסף ראיתי **במלבי"ם** שעם ישראל לא בנו סוכות ברשות הרבים מפני הגזל, ולא לכולם היה שטח ברשות היחיד הפרטית לבנות סוכה, מלבד בתקופת יהושע שעדיין לא כבשו את הארץ, לכן לא היה גזל לבנות סוכה ברשות הרבים.

ואולי בגלל זה במשך הזמן נשכחה מצוות הסוכה בעם ישראל כפי משמעות הפסוקים שם, עד כדי כך שאפילו על הגגות גם למי שהייתה אפשרות גם כן לא עשו.

ואולי בזמן דוד ושלמה היו להם שטחים שקנו במיוחד לסוכה, כפי שהיום בזמנינו מקפידים לקנות דירות עם מרפסת סוכה, או שכולם בנו על הגגות.

אבל כשחזרו מהגלות עשו תנאי בית דין כחוק קבוע, שבארץ ישראל עם ישראל יכולים לבנות סוכה ברחובות רשות הרבים. ואכן עם ישראל בהתלהבות עצומה ובשמחה בנו סוכות בכל מקום פנוי, כמתואר בפסוק בנחמיה: **"ויעשו להם סכות איש על גגו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלוקים וברחוב שער המים וברחוב"**.

וחשוב לציין שלמרות שדוד המלך כבש שטחים והרחיב את גבולות ממלכתו עד דמשק, בכל זאת משמע מלשון הגמרא שלא בגלל השפע הם בנו סוכות בתקופת דוד ושלמה, אלא רק בגלל צדקתם של דוד ושלמה בנו סוכות.

ולכאורה לפי דבריו מה השתנה בימי דוד ושלמה?? ואם נאמר שבזמן דוד ושלמה ניתנה פקודת מלך שמוטר לבנות ברשות הרבים, אם כן למה תקנה זו התבלתה ולא נשארה לתמיד?? **ודוחק** לפרש שמלכים אחרים שבאו אחריהם בטלו את ההוראה הזו??

דהיינו שמתוך היראת שמים והצדקות המופלגת של דוד ושלמה כלל הציבור הושפע לטובה, לכן כולם התאמצו בכל כוחם לקנות שטח מיוחד לסוכה, ואכן כדברי הגמרא בתקופת מלכים צדיקים אלו כל עם ישראל בנה סוכות, אבל לאחר תקופת דוד ושלמה הפסיקו להשקיע במסירות נפש לקנות שטח לסוכה, וכך המצווה הוזנחה ונשתכחה.

ללמדנו, שאם המנהיגים הם יראי שמים מופלגים, הם מסוגלים להשפיע על העם שיתעלו עוד יותר וימסרו נפש למען קיום המצוות, וגם אנחנו כהורים שאנחנו מנהיגי הבית, אם נהיה יראי שמים מופלגים וצדיקים באמת גם בחדרי חדרים, אזי נזכה שנשפיע על בנינו ועל הדורות הבאים אחרינו להקפיד מאוד על קיום התורה הקדושה בהיזור ובחשק מתוך רצון פנימי אמתי ולא בכפייה או מתוך הרגל.

ובעזרת ה' נתחזק ונציל את עצמנו ומשפחתנו מכל מרעין בישין שפוגעים היום בקלות בנפשות עם ישראל, כי רבים נפלו חלל עד כי כמעט אין בית אשר אין בו נפל רח"ל, ועם תפילות והרבה מחשבה ועצה ודוגמה אישית טובה נצליח בעזרת ה' אמן ואמן.

בסוכות תשבו כי בסכות הושבתי את בני ישראל

והגאון מווילנא בקול אליהו מסביר טעם הדבר, שכשעם ישראל חטאו בעגל הסתלקו ענני הכבוד מעם ישראל ולא חזרו לשכון עליהם רק עד שהתחילו לבנות את המשכן.

כתב הטור או"ח תרכ"ה שאפילו שיצאנו ממצרים בחדש ניסן באביב בכל זאת מצוות סוכה מקיימים בתשרי זמן האסיף.

וְטָהַר לְבָנוֹ - סוּכוֹת

וְנִרְאָה שהקב"ה רצה להבליט לנו, יהודים יקרים לי כבנים ממש, נכון חטאתם, אבל היות וחזרתם בתשובה אני חוזר אליכם באהבה רבה ועזה יותר מאשר בתחילה, והראיה שאתם תחגגו את חג הסוכות לא לפי תחילת הופעתן של ענני הכבוד כאשר הייתם קדושים וטהורים לפני חטא העגל.

אֵלֶּא אדרבה אתם תחגגו את שובם של העננים לאחר החזרה בתשובה, כי ענני הכבוד של אחר החזרה בתשובה מלאים וספוגים באהבה שמקיפה אותנו גם בגלל אהבת הקב"ה לנו על שחזרנו אליו בתשובה ובמעשים טובים, וגם על זה נכתב **"למען ידעו דורותיכם"**.

יִישׁ כאן עוד נקודה חשובה, שלא מספיקה התשובה שעשו ביום כיפור, ולא מספיק מה שתרמו למלאכת המשכן, אלא חייבים היו שיתחילו ממש לעבוד על מלאכת המשכן, ורק אז חזרו ענני הכבוד.

לְלַמְדָנוּ, שתשובה שלימה בפרט בעון עבודה זרה שיש בו גם חילול השם אינם ונראים, על עון זה לא מספיק בחרטה ועזיבת החטא, אלא חייבים לתקן בפועל כנגד ולקדש שם שמים, כי רק על ידי קידוש השם במעשים אפשר לתקן חילול ה' רח"ל, ותפילתי שהקב"ה יעזור לי לתקן כל מה שקלקלתי בחיי בחילול ה', ושבורא עולם ברחמי יתן לי את הכוחות ואת הרצון ואת ההתמדה לקדש שם שמים במעשים כל ימי חיי עד ליום מותי – כי זו חובתי "לקדש שם שמים" אמן ואמן.

אברהם אבינו קיים מצוות סוכה – המשך

באהבה עזה כבתחילה ועוד יותר ממה שהיה בתחילה, כי נוספה כאן אהבת הקב"ה לנו כי חזרנו בתשובה במעשים של קידוש ה'.

וְזוֹ הברכה הכי גדולה לאברהם אבינו אבי האומה היהודית, שבורא עולם מבשר לו שנותן לנו דרך לחזור בתשובה, ובשובינו אליו הוא מוסיף לנו אהבה על אהבה, זה היה לאברהם אבינו ממש **"ברכה בכל"**, כי זה שימח את אברהם אבינו שמחה גדולה ועצומה יותר מכל מתנה יש בעולם **"שאפשר לתקן יותר טוב ממה שקלקלנו"**. מדהים.

אֵלֶּא בואו ונשתתף בשמחת אברהם אבינו ונהיה חלק מברכת אברהם אבינו, שבעזרת ה' וברצון עז ועקבי נזכה לתשובה שלימה, ונזכה שבורא עולם יעטוף גם אותנו באהבתו, ונראה ברכה ברוחניות ובגשמיות - **"ברכה בכל"**.

ארבעת המינים – איחוד גם עם הרשע שאין בו לא תורה ולא מצוות

אֵלֶּא היות ובתפילות של ימים נוראים כל כך התפללנו על אחדות מושלמת, וגם בסוכות זה חג של שמחה גדולה, יחד ההכנה והשמחה הגדולה ממיסה את הקרח ומחברת גם את הבן הרשע שנהנה להשתתף ולהתחבר לעבודת ה' הנעימה והמשמחת, וגם לצדיק אין חשש של קלקול כי זה תיכף לאחר עבודת אלול וימים נוראים, והיראת שמים עדיין בשיא תוקפה.

ובחמשה עשר יום לחודש השביעי וחגתם חג לה'

ונשאלת השאלה שתשובה זו רק עונה על מה שלא מוזכרת כאן מצוות ישיבה בסוכה, אבל עדיין למה לא נכתבה כאן מצוות ארבעת המינים שזה נטלו גם בבית המקדש כמופיע במשנה בסוכה שביום טוב ראשון של חג בבית המקדש היו מתנים שכל אחד יסכים שמי שיתפוס את של חברו יזכה בזה ויקנה את שלו לאדם אחר שיתפוס את שלו???

ודוחק לומר שהיות ולא נכתבה מצוות סוכה לכן כבר לא נכתב אודות מצוות ד' מינים, שאם כן נטען הפוך שהיות וצריך לכתוב מצוות ד' מינים לכן נכתוב שוב על מצוות סוכה.

והגאון מפרט, שבי' בתשרי משה ירד עם הלוחות השניות, ויום למחרת ב"א תשרי משה הקהיל את העם וציווה אותם על מלאכת ותרומת המשכן.

ובמשך יומיים הם הביאו תרומות כמו שכתוב **"הביאו נדבה בבוקר בבוקר"** וזה עולה ל"ג תשרי, ויום למחר חכמי הלב לקחו את הזהב במניין ומשקל, ורק יום למחרת בט"ו בתשרי התחילו במלאכת המשכן.

ולכן ענני הכבוד חזרו להקיף את עם ישראל רק בט"ו תשרי, ועל כן חוגגים יום זה לדורות את נס ענני הכבוד – **"למען ידעו דורותיכם"**.

נמצא לפי דברי הגאון, שלא חוגגים את תחילת הנס של ענני הכבוד שהיה בניסן, אלא דווקא את שובם של ענני הכבוד לאחר העונש, וכל כך למה???

ללמדנו, שתשובה שלימה בפרט בעון עבודה זרה שיש בו גם חילול השם אינם ונראים, על עון זה לא מספיק בחרטה ועזיבת החטא, אלא חייבים לתקן בפועל כנגד ולקדש שם שמים, כי רק על ידי קידוש השם במעשים אפשר לתקן חילול ה' רח"ל, ותפילתי שהקב"ה יעזור לי לתקן כל מה שקלקלתי בחיי בחילול ה', ושבורא עולם ברחמי יתן לי את הכוחות ואת הרצון ואת ההתמדה לקדש שם שמים במעשים כל ימי חיי עד ליום מותי – כי זו חובתי "לקדש שם שמים" אמן ואמן.

ואולי לפי זה מובן מה שכתוב במדרש, שאברהם אבינו קיים את מצוות סוכה, וההוכחה ממה שכתוב **"וה' ברוך את אברהם בכל"**, ומבאר הגאון **מווילנא** בספר **דברי אליהו**: **"ש' בכל"** ראשי תיבות תחילת הפסוקים **"בסוכות תשבו; כל האזרח; למען ידעו דורותיכם"**.

ולכאורה זה דבר תמוה, וכי מה הקשר בין מצוות סוכה לברכה שה' בירך את אברהם בכל?? אף לפי האמור קודם הדברים נפלאים, שהקב"ה בישר לאברהם אבינו שגם אחרי שיחטאו בני ישראל בחטא העגל הוא ישוב ויקיפם

אֵלֶּא בואו ונשתתף בשמחת אברהם אבינו ונהיה חלק מברכת אברהם אבינו, שבעזרת ה' וברצון עז ועקבי נזכה לתשובה שלימה, ונזכה שבורא עולם יעטוף גם אותנו באהבתו, ונראה ברכה ברוחניות ובגשמיות - **"ברכה בכל"**.

הדעת זקנים של בעלי התוספות כתבו בשם המדרש רבה **פירוש אמור** שהקב"ה מתעלה רק כשעם ישראל הוא באגודה אחת, כפי שאמרו בתפילות ימים נוראים, וארבעת המינים זה כידוע מסמל את כל חלקי העם. ונשאלת השאלה למה בפסח מקהים את שיניו של הבן הרשע ואילו כאן מתאחדים יחד?? וגם אולי גם הפעם הבן הרשע יתנגד לאחדות לאבינו שבשמים??

המשך חכמה תמה, מדוע בכל החגים כתוב בפרשת פנחס את מצוות החג **"מצות יאכל"** ו"יום תרועה" וגם **"ועניתם את נפשתיכם"**, ואילו מצות סוכות לא נכתבה בפרשתנו אלא רק עניין הקרבנות שלה??

ותירץ שהיות ונפסק **בשולחן ערוך** אור"ח תר"מ ח' שהולכי דרכים פטורים מן הסוכה, והיות וכאן בפרשה מדובר על קרבנות שהקריבו בבית המקדש ועם ישראל נצטוו לעלות לרגל לבית המקדש, אם כן לא שייך כל כך מצוות ישיבה בסוכה, אבל בפרשת אמור שם לא מדובר על הקרבנות, לכן שם מפורטות מצוות חג הסוכה.

וְטָהַר לְבָנוּ - סוּכוֹת

שלא מפורש בתורה, ולכן עיקר שפע המים הנצרך לגשמיות בעולם שבא על ידי ניסוך המים בא כהלכה למשה מסיני, וכפי שהארכתי בפרשת קדושים במאמר הגמרא יבמות כ' במחלוקת אבני ורבא מי הוא "קדוש".

נגם כותב האבני נזר, בסוכות יש מצוות שמחה שבאה לכפר ולתקן כל מה שלא עבדנו את ה' בשמחה, שעל זה באים צ"ח קללות וכנגדם באים צ"ח הפרים שמקריבים בחג וביחד עם השמחה של ו"ושמחת בחג" מתקנים את עבודת השמחה שביטלנו במשך השנה, ומבטלים את צ"ח הקללות שבאו "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה".

וכאמור גם סיום הדין של הימים נוראים מסתיים בהושענא רבא ביום חיבוט ערבות שגם הוא מהלכה למשה מסיני, וכאמור כי עיקר הברכה זה בקיום התורה שבכתב והקפדה גם על המסורת שהיא הלכה למשה מסיני ודקדוק בכל דברי חכמים אפילו שהם לא כתובים בתורה שבכתב.

ולא פלא שלאחר עבודה זו של הקפדה גם בתורה שבעל פה ודברי חכמים, זה הזמן לחגוג את שמחת תורה, כי כך התורה מושלמת "תורה שבכתב עם תורה שבעל פה", ובכוח זה מסיימים ומתחדשים ומתחילים את התורה מחדש מבראשית.

הוכחה נוספת – מארבעת המינים

שלמה המלך. ושלמה המלך עונה שרק על ידי "חכמים" יודעים את כוונת התורה!!!

הנה לנו עוד עניין חשוב במצוות סוכות, שאפילו שהתורה מפרטת את ארבעת המינים די בהרחבה, בכל זאת התורה מסתירה את המילה הברורה בכל א' מהמינים, בכדי שגם את מצוות ארבעת המינים נקיים אך ורק על פי דברי חז"ל – על פי התורה שבעל פה בלבד!!!!

חסידיים ואנשי מעשה היו מרקדין בפניהם

בזה ממילא הצליח לבצע פעלולים אלו בלי אימונים קודם?? ואולי לצורך מצוות שמחת בית השואבה גדולי ישראל התאמנו בכדי שתהיה שמחת בית השואבה מתוך קדושה בלבד!!!

אבל חשבתי שהרי כתוב ברש"י שכל הכבשים שהקריבו עם ישראל בסוכות הגיעו לסך 98 כבשים, וכתב רש"י שזה כנגד 98 קללות שבתורה, וכאמור קודם בשם האבני נזר שהשמחה בסוכות זה בכדי לתקן את "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה" שעל כן הגיעו כל הקללות.

ובדרך אפשר ממש ואולי, המחזה הנדיר לראות את גדולי ישראל ממש עושים תעלולים מדהימים, זה בא כנגד הקללה הגדולה "והיית משוגע ממראה עיניך", שבכך שראו את גדולי ישראל יוצאים מגדרם לשמוח ולשמח בקדושה כדוד המלך שהיה רוקד בהתלהבות לפני ארון ברית ה', ומיכל שלעה לו נענשה על כך, כי דוד ענה לה ששווה לו להתבזות לפני בורא עולם וזה כבודו של המלך דוד שנכנע ומתבזה למלכו של עולם, כך גם גדולי ישראל בשמחת בית השואבה, השפילו כבודם לכבוד בורא עולם.

ובזכות שגדולי ישראל השפילו את כבודם למען כבוד השם לשמח בקדושה ובלי הוללות בשמחת בית השואבה לכן זכו שבשמחת בית השואבה ירד שפע של רוח הקודש לכל המשתתפים בשמחת בית השואבה!!!!

ונראה שבכוונה התורה לשים דגש בכוונה שלא נחשוב שהיות ועיקר שמו של חג הסוכות זה הישיבה בסוכה לכן נחפש להקפיד על מצוות סוכה גם במחיר הפסד עליה לרגל בתירוצים שונים וכדומה, לכן התורה כאן לא כתבה על ישיבה בסוכה כי היא כביכול לא נחשבת לעומת הצורך והחובה לעלייה לרגל לבית המקדש.

ובפרט בסוכות יש שם ניסוך המים ומצוות שמחה, עד כדי כך שדווקא גדולי ישראל היו רוקדים ומעיפים ותופסים לפידים לשמוח ולשמח את העם "אשרי עין ראתה זאת".

ואכן ראינו שבסוכות העניין של ניסוך המים וגם יום חיבוט ערבות זה הלכה למשה מסיני, ולמרות שניסוך המים זה בכדי שיהיה שפע של גשם בכל זאת זה לא נכתב בתורה מפורש, רק כהלכה למשה מסיני, וכל כך למה??

ונראה שבסוכות התורה רוצה להמחיש לנו שעיקר השפע בא בדקדוק, לא רק בקיום התורה הכתובה אלא גם במה

ולא פלא שלאחר עבודה זו של הקפדה גם בתורה שבעל פה ודברי חכמים, זה הזמן לחגוג את שמחת תורה, כי כך התורה מושלמת "תורה שבכתב עם תורה שבעל פה", ובכוח זה מסיימים ומתחדשים ומתחילים את התורה מחדש מבראשית.

במדרש ויקרא רבה אמור ט"ו על הפסוק במשלי שאמר שלמה "שלשה המה נפלאו ממני, וארבעה לא ידעתיים", ארבעה לא ידעתיים אלו ארבעה מינים שבלולב, שביקש לעמוד עליהם: פרי עץ הדר מי יאמר שהוא אתרוג?? **כפת תמרים** מי יאמר?? וכן ענף עץ עבות וכן ערבי נחל, מי פירש להם לישראל על ד' מינים אלה שהן אתרוג, לולב, הדס וערבה. ועיין שם במדרש שמרחיב בהרחבה את טענות

הגמרא סוכה נ"ג על המשנה שחסידיים ואנשי מעשה היו רוקדים בשמחת בית השואבה, מביאה **תניא**: אמרו עליו על רבן שמעון בן גמליאל כשהיה שמח שמחת בית השואבה היה נוטל שמנה אבוקות של אור, וזורק אחת ונוטל אחת ואין נוגעות זו בזו. וכשהוא משתחוה נועץ שניגודליו בארץ ושוחה, ונושק את הרצפה וזוקף, ואין כל בריה יכולה לעשות כן.

ובחיזושי הריטב"א שם מוסיף שלפיכך כל התעלולים נעשו רק על ידי גדולים וחסידיים, בכדי שלא יראה כקלות ראש וכשמחת בחורים, וכפי שכתוב בירושלמי שהלל אמר לרוקדים בהוללות וקלות ראש שלאפס נחשבו התשבחות לפני ה' אם אינם נעשים ביראה ובאימה, כי הקב"ה אינו צריך לקילוסן של אלו, ומצד שני כשראה שרוקדים ביראת שמים אמר שחביב לפני ה' קילוסן של ישראל יותר מקילוסן של מלאכים.

ובערוך לנר הוסיף שאולי מה שרבן גמליאל זרק שמונה אבוקות וזרק אחת ונטל אחת, זה בכדי לרמז על אור שני שמות הקדושים של ד' אותיות הוי' ואדני' שמשולבות זו בזו לחבתן של ישראל.

ובכל אופן מדהים הדבר שנשיא ישראל היה עושה מעשה תעלולים למרות שכוונתו היו קדושות על פי הסוד וכאמור, בכל זאת היה עליו להתאמן על כך, ואיך לא חשש לביטול תורה. ואולי על ידי ידיעת סודות התורה הטמונים

אז בואו ונשמח בחג הסוכות בקדושה וטהרה, ונתקדש ונעשה תקנות לקדושה כפי שעשו תקנות גדולות לצניעות אפילו בבית המקדש בשיא שמחה של מצווה שחלילה לא יהיו פרצות, כל שכן עלינו החובה לתקן תקנות גדולות ולסגור פרצות, ונזכה לשפע קדושה ורוח הקודש. הלוואי!!!!

וזהר לבנו - סוכות

חזון אחרית הימים בהפטרות יום א' דסוכות

חמה מנרתיקה ייתכן שזה אטום, כי כידוע השמש היא אנרגיה אטומית בעוצמה, שבשניה אחת פולטת השמש אנרגיה ששווה ליותר מ-6 טריליארדים של פצצות בעוצמה של הפצצה האטומית (שזכתה לכינוי "ילד קטן" והוטלה על הירושימה).

בכל אופן זכור נזכור, ש"הנסתרת לה" אלקינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת", שאנחנו חייבים להתמקד רק בחובות שלנו להתחזק בכל מצב ובכל מחיר, ולא להיות ממחשבי קיצין שנשברים כל פעם מחדש שתאריך שהיה נראה להם חלף ועבר, אלא נזכור ששום דבר טוב לא בורח מאתנו, אנחנו נשקיע ובטוח נזכה לקבל את כל הטוב בקרוב.

בזמננו שאין שעיר המשתלח מה חסר לנו ??? - בעצם יש את סוכות!!!

מלפני המלך, כך עם ישראל כשיוצאים עם 4 המינים בשמחה זה מוכיח שהם ניצחו בדיון.

נמצד שני במדרש רבה שם, כתב שלפעמים רק עבודת יום כיפור יחד עם מצוות הסוכות מכפרים. ולכאורה לפי האמור זה מתורץ, וגם היו שנים שהזהורית האדומה בבית המקדש לא הפכה ללבן, ואם כן זו סיבה להיות בעצב ולא בשמחה, ואיך דורשת התורה שבכל אופן נשמח בסוכות??

אלא נראה שאכן לפעמים חייבים שבכדי שעבודת יום כיפור תכפר צריכים גם את ההשלמה של עבודת השמחה, ועבודת יום כיפור יחד עם ההשלמה של שמחת סוכות, בוודאי יש ניצחון לעם ישראל בכל מצב, וממילא המדרשים אינם סותרים זה את זה.

וזה מתרץ גם את השאלה איך התורה מעמיסה כל כך הרבה חגים ומצוות בחודש אחד - חודש תשרי, והרי אין עושים מצוות חבילות חבילות??? **והתשובה** שאדרבה דווקא מיד אחרי יום כיפור יש את סוכות ושמחת תורה בכדי שנוכל מהווידוי בפה להגיע ל"יועשה טוב" ובשמחה.

וכולי תפילה שבורא עולם יהיה בעזרנו שנזכה לחזור בתשובה שלימה לפני הן תשובה בפה והן תשובה בעשיה. וכשנתחרט, מיד נעשה מעשים בפועל לסגור את השערים והפתחים שהביאו אותנו לידי חטא, כך שבאמת נזכה לחיות בקדושה אמתית לנצח אנו ובננו וזרע זרענו עד סוף הדורות אמן ואמן.

וגם, ננצל את ימי הסוכות לשמחה של מצוה עם כל המשפחה, וככה גם נכפר על כל מה שציערנו את בני המשפחה בעבר!!!

מצוות עליה לרגל

ואם כן יש להתקדם ברעיון זה עוד, כי הנה פסח בא אחרי חג פורים שהיה בו עניין ראשי שמהותו שמחה, ובסוכות זה להיפך חג שמהותו שמחה והוא בא אחרי ימים של יראה ופחד מאימת הדין.

ואם כן בפסח המבחן שלנו איך התעלינו במעלות התורה והיראה, שקודם הייתה לנו שמחה של פורים ואחרי זה חג של אמונה ואצילות כבני מלכים, **ואילו בסוכות** המבחן הוא על המצב ההפוך איך אנחנו מתעלים בשמחה שבאה אחרי ימים נוראים.

כי בשני הדרכים אמור יהודי להתעלות, כי הרבה דרכים להתעלות, וכדאי להתחדש בעבודת השם, כך מוצאים טעם טוב ומחודש בעבודת השם.

וגם אנחנו נחפש לחדש בעבודת ה' כי השגרה גורמת לעייפות הרוח, ולשעמום ולנפילה חלילה, ונלמד מחגי התורה עד כמה חידוש וגיוון יש בהם, וגם נלמד שלפעמים צריך בו זמנית הרבה סוגי חידושים וגיוונים כמו שיש בחג הסוכות.

ובהפטרות חזון אחרית הימים שאומרים בהפטרות חג הסוכות, זכריה י"ד "וזהאת תהיה המגפה אשר יגף ה' את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עמד על רגליו".

וחשבת איזה סוג מוות ישנו בעולם שהבן אדם נמק ומתאדה ומת עוד לפני שנופל, ובעצם אין מה שייפול?!? אולי זה כדברי הגמרא והרחבת האור החיים שהנקם יהיה בהוצאת חמה מנרתיקה, שמעוצמת החום האדם יתאדה עוד לפני שיספיק ליפול.

והנה רש"י על הפסוק "כי קרוב יום אידם" כתב: כשארצה להביא עליהם יום איד קרוב ומזמן לפני להביא ע"י שלוחים הרבה. האם ייתכן שזה פצצת אטום!!!? שגם

חשבת שיתכן, ששעיר המשתלח היו עליו כל החטאים, וכשנשלח השעיר לעזאזל ממילא השטן היה כביכול נהנה מהשעיר וממילא לא נשאר זכר מהעבירות. אבל כשאין שעיר, אז נכון שהעבירות ירדו מעם ישראל אבל עדיין הם קיימים בעולם, ואולי זה עלול להיות סכנה לעם ישראל למרות שעם ישראל התנקה מהעבירות ביום כיפור.

כי יתכן וכאמור קודם, שאם יהודי יחזור לחטוא, ממילא יתכן שהיות והעבירות נמצאים עדיין בעולם הם ישובו אליו חזרה חלילה, אבל מצד שני יש בזה גם תועלת כי מיד אחרי יום כיפור יש את חג הסוכות ואז חוזרים בתשובה מתוך שמחה ואהבת בורא עולם, וכידוע תשובה מתוך אהבה ושמחה הופכת את הפשעים למצוות, ואם כן יש עדיין תועלת בכך שהעבירות נשארו בעולם.

וזה מתרץ לי את השאלה המפורסמת על המדרש רבה בפרשת אמור, שהביא משל לשני בני אדם שנכנסו לדון לפני המלך ולא היו יודעים הבריות מי נצח, אלא מי שהוא יוצא במקל לבן או תפוח בידו אז יודעין שהוא יצא זכאי

לאיתי ביאור נפלא מהאדמו"ר רבי שאול ממוז'יץ זצ"ל שמבאר את מצוות עלייה לרגל 3 פעמים בשנה, שזה כמו תעודה שמחלקים לתלמידים 3 פעמים בשנה.

ורציתי להרחיב בדבריו, שאכן פעם בחצי שנה זה מתאים, באביב ובסתיו כמקובל, וזה גם הגיוני פעם בחצי שנה לסכם מצב ציונים והתנהגות, אבל בחג השבועות שזה זמן קצר לאחר פסח מדוע אז לפי רעיונו יש גם עלייה לרגל??? וכי כפחות מחודשיים אחרי חלוקת תעודות שוב מחלקים תעודות??

אלא יתכן שבחג השבועות אנחנו כביכול מקבלים ציון על ספירת העומר באיזה קדושה הצלחנו לספור ולהתעלות בימי ספירת העומר כהכנה למתן תורה!!!!

וזהר לבנו - סוכות

ולקחתם לכם ביום הראשון – ראשון לחשבון עוונות

במדדש תנחומא פרשת אמור כתוב: וכי ראשון הוא הלא ט"ו הוא??? אלא כיון שבא יום הכיפורים וכל ישראל מתענים הקב"ה סולח לכל עוונותיהם, מיום הכיפורים עד החג כל ישראל לא חוטאים כי **עסוקים במצוות**, מכאן ואילך חשבון!!! לפיכך אמר **ביום הראשון "ראשון לחשבון עוונות"**.

להבדיל, כמו שיש כאלו שאחרי מאמץ לימודי ממושך הם מרגישים שהם חייבים להשתחרר ולפעמים המשמעות היא גם להגיע לסוג של התפרקות שגורם לעבור עבירות ולפול הרבה יותר מההתעלות הרוחנית שקדמה לה.

וגם ראינו שהתורה שכתבה פעמים **"והגותם"** בחג הסוכות, וגם התורה מדגישה **"והיית שמח"**, אבל בכל זאת התורה הוסיפה את המילה **"אך שמח"** ואך כידוע בש"ס זה **בא למעט**, והכוונה שבא למעט קצת בשמחה, דהיינו שזכור שלא נגיע מתוך השמחה לשחרור ולפורקן המביא לידי עבירות, אלא להגיע לידי קדושה ושמחת תורה!!!

ונשאלת השאלה, אם לפני סוכות לא חוטאים כיעסוקים לבנות סוכות ולקנות 4 המינים, אז למה בימי חג הסוכות זה ראשון לחשבון עוונות הרי גם בסוכות אנחנו עסוקים בקיום מצוות 4 המינים והתפילות הארוכות יותר, ומצוות סוכה שעלינו לעשות בה כל צרכינו, אז למה אכן חג הסוכות זה הזמן להתחלת העוונות חלילה???

ונראה לתרץ שדווקא בגלל ההכנות הגדולות למצוות סוכה הן מבחינה רוחנית והן מבחינה גופנית, וגם לאחר העבודה הגדולה של ימי אלול וימים נוראים, ועם התפרצות השמחה והסיפוק שיש בסוכות, שם יש מקום גדול גם ליצר הרע לגרום לנו לזחירות הדעת ולחטוא.

ולקחתם לכם – 4 המינים

להשפיע עליהם מבפנים כביכול, דהיינו מתוך מה שהוא מכיר את חטאי העולם מקרוב ויכול להבין לנפש החוטאים ולתמוך בהם לתקן, ולכן אפילו שלא בזמן מצווה הוא מחובר אליהם.

אלא שגם הוא, היות והוא חזר בתשובה חייב שיהיה ניכר לעיני כל שהוא מרומם מעם ורמתו הרוחנית היא הרבה מעל לעם, שלא יחשבו שהוא שווה להם בדרגה. ואפילו הוא חייב מלבד האגד שהוא מחובר להדסים וערבות, הוא חייב טבעת לאוגדו גם בנפרד, כך ברור לכולם שהוא גם עם העמך אבל גם מיוחד לטובה הרבה יותר מהם.

והיות והוא מאחד ומקרב את שאר חלקי העם, יש לו מעלה יותר מהאתרוג הצדיק המושלם, ולכן נטילת הלולב ביד ימין החשוב, ואילו האתרוג בשמאל, וכן הברכה על המצווה היא על נטילת לולב ולא על נטילת אתרוג.

אתרוג מסמל צדיק גמור, ולכן חידשתי לפני שנתיים שצדיק גמור עליו להתחבר אך ורק לצורך קיום מצוות עם עמי-הארץ והרשעים שאין בהם כלום ביהדות שזה מסמל הערבה, אבל שלא בשעת קיום המצווה הם מנותקים, וגם בשעת קיום המצווה הם אדוקים אבל לא קשורים באגד אחד כמו הלולב וההדסים והערבות, ואפילו הם לא ביד אחת, אלא האתרוג בשמאל והלולב עם ההדסים והערבות בצד ימין.

כי הצדיק הגמור חייב להיות מנותק משאר העם, כי הוא אתרוג כפשוטו וכמשמעותו, ושמחתי כי ראיתי שכך כתב **החפץ חיים בשם הגאון מווילנא** וברוך ה' שכיוונתי לדבריהם.

אמנם הלולב מסמל את הבעל תשובה ולכן הוא כן מחובר וקשור לשאר העם, כי הוא יצא וגדל מהם, והוא יכול

ללמדנו עד כמה חשוב להתחזק ולחזק יהודים, וגם אם כשלת בעבר הפוך זאת למעלה ולא לחיסרון, כי ברגע שבכוח הכרתך את החטא תשתמש בידיעתך זו לחזק יהודים הרי שהפכת את הרע לטוב, וזה תיקון מושלם לרע והפיכתו לזכות, כמו בתשובה מאהבה, אז קדימה, בוא נעזוב את השטויות ואת החטאים, ונסגור כל פתח קטן של צל של עבירה, ובעזרת ה' נצליח לחזור סוף סוף בתשובה שלימה, ולחסות תחת כנפי השכינה אמנן ואמנן.

נוי סוכה זכר למה ???

כי כך דרכו של בורא עולם גם במזון שאנחנו אוכלים "הזן את העולם בטובו בחן בחסד וברחמים", שהאוכל חוץ מהטעם השונה בכל מאכל, הוא גם לא בצבע וצורה אחידה לכל המאכלים, אלא "בחן", כל מאכל צבע שונה צורה שונה בכדי שיהיה מגרה ונעים יותר לאכילה.

רק יש להתבונן מה קרה לילדים שגדלו?? האם הנעלים גדלו איתם?? האם בגדלותם היו להם נעלים צבעוניות?? או שהתחלף להם הצבע??

ונראה, שכמו שבוגר לא הסתובב עם בגדי תינוקות שגדלו אתו (שלא מתקבל על הדעת שתינוק שהיה לו בגד עם ציור של דובי, גדל הבגד, וגם ציור הדובי הפך לדובי גדול)!!!

אלא כפי שהיה נס והבגד גדל עם הילד כך גם השתנה צבעו וסגנונו למבוגר של בוגר, ולכן כנראה גם צבע הנעליים השתנה, שכשם שבורא עולם דאג לתינוקות הוא גם דאג למבוגרים.

כתבתי בפרשת תרומה שבזמן שישראל היו במדבר היה להם תחש טהור למשכן, ותחש טמא לנעלים, והמכנה המשותף לשניהם שהעור היה צבעוני ויפיפה.

ומפליא מדוע היו צריכים עורות לנעלים, הרי כתוב מפורש **דברים כ"ט ד'** שהנעלים לא התבלו במשך כל ה 40 שנה, אלא גדלו עימם ונשארם שלמים, וכן כל הבגדים שלהם היו שלמים נקיים ומגוהצים בנס.

ואם כן מדוע היה צורך בעורות למנעלים במדבר?? וגם מדוע עורות צבעוניים, וכי לבשו נעליים צבעוניות??

ונראה, שהנעלים היו לצורך הילדים שנולדו במדבר, וילידים מתאים נעלים צבעוניים, ובורא עולם רצה לדאוג לילדים באופן מושלם גם במדבר, ולא רק נעלים חדשות, אלא גם בחן ובצבע שישעשע את הילדים, וכמו ששמעתי מהמדרשים על הממתקים שהיו לילדים בקריעת ים סוף.

וזהר לבנו - סוכות

זכרי שיתכן שבניסוך המים גם יש בו זכר לבארה של מרים, והכאת הערבות אולי זכר להכאת שהכה משה במטה לעשות ניסים ופלאות וילייע, עכ"פ בלי ספק יש במנהג זה סודות עצומים ותיקונים נפלאים.

ואולי זכר לנעלים הצבעוניים שהיו לילדים בזמן שהיו בני ישראל במדבר לכן בסוכה יש עניין לקשטה בנוי סוכה צבעוני שגם ירתק וימשוך את עיני הילדים שישמחו בצבעים כפי שהילדים במדבר שמחו.

ללמדנו, עד כמה אהבת הבורא אלינו עזה, שדואג לנו בכל פרט ומטיב לנו בחן בחסד וברחמים, הן במזונות והן בכל צרכינו בחיים.

ולכן נכיר בטובתו הרבה ונחזיר לו אהבה, שגם אנחנו נשתדל לתת צבע וטעם חדש בתורה ובמצוות שלנו שלא כל יום ידמה לקודמו, שכפי שהוא דואג לשמח אותנו גם אנחנו נדאג לשמח אותו בהתחדשות הרוחניות שלנו, שבעצם זה לטובתנו ולהנאתנו כי כך אנחנו מרגישים חיות וסיפוק והתלהבות בעבודת הקודש.

בסוכות לקנות תכשיט לאשה

ולכן מתאים ביותר לקנות תכשיטים ובושם לקראת חג הסוכות, כי בסוכות אנחנו מכינים סוכה זכר לענני הכבוד, ולכן זה יותר מתאים מכל החגים לקנייה מתנה לאשה, ואולי נוי סוכה גם בא להזכיר את תכשיטי הנשים.

בגמרא יומא עה' כתוב א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן מדבר שירד להם בבקר בבקר מלמד שירדו להם לישראל על ידי העננים אבנים טובות ומרגליות יחד עם המן, וקודם בגמרא כתוב שיחד עם המן ירדו לישראל תכשיטי נשים.

בסוכות תשבו זכר ליציאת מצרים

כך גם כולם יצאו מהעננים בכדי להיות בצערים של החוטאים, לכן טען הגאון שנחשב שהעננים הסתלקו.

ואכן החתם סופר מחדש שבסוכות שהיה לאחר הכפרה של יום כיפור על חטא העגל ובתחילת בניית המשכן התחדש שענני הכבוד הקיפו את כל עם ישראל בלי יוצא מהכלל, שאז לא היה אחד שנפלט מהענן!!!!

ולכן חוגגים את סוכות בט"ו בתשרי ולא בניסן ביציאת מצרים, כי כפי שכתב רש"י בפרשת מחיית עמלק סוף כי תצא שעמלק טימא בדרך בצאתם ממצרים את כל הנחשלים שהענן פלט אותם, הרי לנו שבתחילת יציאתם ממצרים עוד לפני חטא העגל ומתן תורה כבר היו כאלו שענן פלט אותם.

ואולי זה מה שהתכוון הגאון שהעננים שפלטו את רובעם ישראל חזרו והקיפו את כל עם ישראל בחזרה ובאופן מושלם בט"ו תשרי בדיוק כשהתחילו לבנות את המשכן, ולפי זה ממילא לא מחייב שיש מחלוקת בין הגאון לחתם סופר וילייע.

והיות ובסוכות התאחדו כולם לחסות בצל ענני הכבוד באחדות מושלמת מתוך תשובה ותיקון החטא בקום ועשה בבניית המשכן, זה משפיע עד לימינו אוריה של אחדות "סוכת שלומך" סוכת רחמים וחיים ושלוש, ולכן זה הזמן גם לאחדות של ארבעת המינים יחד שבטי ישראל כאיש אחד בלב אחד!! וכשיש אחדות ושלימות בעם לעשות רצון אבינו שבשמים ולהתחזק ולהתקרב לבורא עולם, אין יותר שמחה מזו!!!

קודם הבאנו את דעת הגאון מוילנא שטען שענני הכבוד הסתלקו בחטא העגל וחזרו רק בזמן חג הסוכות – ט"ו תשרי, כאשר עם ישראל התחילו לבנות את המשכן. בכל זאת יש חולקים עליו "חתם סופר" ועוד, ומביאים את הפסוק בנחמיה ט' שכתוב שם "אף כי עשו להם עגל מסכה וכו' ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם", ומפורש דלא נסתלק עמוד הענן בחטא העגל. וכן הקשו מהמדרש במדבר כ' י"ט "אפילו באותה שעה שאמרו אלה אלהיך ישראל" לא אז מחיבתן לזה להן ענני כבוד ולא פסקו.

וכמוכן אפשר לתרץ את שיטת הגאון, שכוונת הפסוק והמדרש שמרוב אהבת ה' אותנו העננים חזרו וזה הכוונה שלא הפסיקו למרות החטא, כי במידת הדין אולי הם לא היו אמורים לחזור אחרי החטא, אבל זה לא פשטות לשון הפסוק וכל שכן לשון המדרש.

והנה כתוב בתוספתא סוטה פרק י"א שענני הכבוד נתנו לעם ישראל בזכות אהרן הכהן. ולכאורה אם הם היו מסתלקים היה מוכח לעיני כל שאהרן חטא בעגל, לכן נראה בדרך אפשר שענני הכבוד לא נסתלקו מעם ישראל לגמרי, אלא הם הקיפו את כל שבט לוי שלא חטאו, ואולי גם את הנשים שלא חטאו, ואילו כל מי שחטא אפילו במשהו בחטא העגל נפלט מהענן.

והיות והרבה מעם ישראל חטאו ורק שבט לוי כולו היה מושלם, יתכן שהענן פלט את רוב עם ישראל, כשם שכולם הסירו את עדיים מעליהם גם מי שלא חטא בעצמו, ואולי

איך כולם בלי יוצא מהכלל חסו בצל ענני הכבוד ???

רש"י - מחוץ לענן שנפלטו מהענן, אוי כמה קשה היצר!!!! שלמרות הכל יש יהודים הנופלים ברשתו!!

אבל בזמן שהמון מעם ישראל נפלטו מהעננים ואולי כאמור קודם שאולי רוב עם ישראל, כל מי שבשבתו היו אנשים שחטאו נפלטו מהענן, וחזרו כולם בתשובה שלימה כל חודש אלול ונמחל להם ביום כיפור.

כך שהייתה התעוררות עצומה בכל עם ישראל לתשובה, וכך כשכולם חוזרים בתשובה זה משפיע על כולם בלי יוצא מהכלל, וכך לא נשאר יהודי אחד בלי תשובה!!!

הנה בהיגיון פשוט ענני הכבוד גרמו לחזרה בתשובה עצומה, ואיך ולמה??

התשובה פשוטה היא, כי מי שלא חזר בתשובה נפלט החוצה מהענן, והיה לו גם בושות ואיומות כי כולם ידעו שהוא בעל עבירות, וגם היה לו צער גופני נורא מחוץ לענני הכבוד, חום וקור, סכנות וכדומה.

אמנם למרות כל זאת היצר עדיין חזק מאוד, שהרי למרות כל הכתוב היו יהודים בקצה המחנה וכמו שפירש

לכן נקבל על עצמנו להיות קדושים כל ימי חג הסוכות, זה אפשרי. ביחד נתגבר ונצליח אמן ואמן, מי מקבל על עצמו???

וטהר לבנו - סוכות

70 פרי החג

להם דמות זו עוזרת לי לנצח בכל המלחמות, ואולי בזה טמונה התשובה לכל השאלות.

שלא כל הגויים מצליחים בזכות הקרבנות, כי אכן הרבה אומות סבלו ונהרגו ונשמדו בתקופת בית המקדש במלחמות יוון ואשור, אלא כל רגע שהם לא סובלים ייסורים בגלל החטאים שלהם וכל הצלחה וגשם וכל הגשמיים שיש לגויים זה בא מכוח הקרבנות, וכן **אלכסנדר מוקדון** שהצליח לכבוש את העולם, הצלחנו הייתה בזכות הקרבנות, לכן ראה את שמעון הצדיק הכהן שהגן עליו בזכות הקרבנות, ובכוחו הצליח במלחמות!!!

יכך גם נברך את כל הגויים שיצליחו להרוג אחד את השני, כל אומה ביומה תצליח ותהרוג את האומה האחרת כמו שרואים אנו היום בסוריה, ואני מאחל להם שם הצלחה מרובה ולאורך ימים עד 120 שנה ויותר, ואכן ככה מתקיים גם מה שכתב רש"י שהגויים מתמעטים כפרי החג.

ייהי רצון שזוכה לבניין בית המקדש בקרוב, וזוכה לראות במפלת הגויים שתהיה להם מפלה גדולה חזקה וניצחת שלא יוכלו להשתקם ממנה, ואילו אנחנו נקום ונתעלה ונצליח הצלחה גדולה ותמידית למען שמו באהבה, אמן ואמן.

אושפיזין ביום רביעי של סוכות של מי ???

ונראה לתרץ, שהכל תלוי בהזמנה שאומרים בכניסה לסוכה "עולו אושפיזין" כפי הנוסח שמופיע, ולפי ההזמנה כך הם באים, ואם כן האושפיזין לא באים אוטומטית אלא רק על ידי הזמנה כי "הזמנה מילתא", וכידוע בשם הרב חיד"א שיש להכין כסא לאושפיזין כמו בברית, שאם לא מכינים ומתכוונים לבואם אינם מגיעים.

ולכן חשוב להגיד את ההזמנה ולכוון במה שאומרים, וכמוכן להתנהג בסוכה בהתאם לאורחים רמי המעלה שבאו לסוכה, וגם עלינו לזכור שביום זה קרבנות המיוחדים היו כמניין הוי"ה: 10 פרים 2 אלים ו 14 כבשים, (מלבד השעיר והתמידים הכתובים בנפרד), אז ביום כזה נשתדל להיות דבוקים בה' בקדושה ובטהרה מתוך לימוד התורה ושמחה של מצוות ואמן.

* ופרוס עלינו סוכת שלומיך

כל השנה מבקשים שה' יפרוס עלינו סוכה, ועכשיו אנחנו מחזירים לה' סוכת שאנחנו פורסים, וכשם שאנחנו מהדרים לפרוס סוכה מהודרת, וגם מתאמצים שבסוכה שלנו תהיה אוירה טובה של שלום ואהבה לכל המשפחה, כך מידה כנגד מידה הקב"ה במשך כל השנה ישפיע עלינו שנה של סוכת רחמים חיים ושלוש.

אז נקפיד מאוד על הידור סוכה ועל סבלנות לכולם, והרבה אהבה שנראה רק את המעלות ולא את החסרונות של השני, וכך נזכה לשנה מלאה באהבה חיים טובים ושלוש.

מי כעמד ישראל

כי עם ישראל שמחים בבורא עולם כי עם ישראל מאמינים שהעיקר זה הרוחניות והנשמה, כי עם ישראל בטוחים שהתקבלו תפילתם בימי התשובה, והשמחה אמיתית היא אושר ואור בעיניים, שאפילו שאדם ברחוב ולא בבית וחסר לו נוחות כמו בבית, בכל זאת הוא שמח ועליו באמת, כי מי כעמד ישראל עם קדוש וטהור צדיקים בני צדיקים זכאים בני זכאים חג שמח יחד נשמח ונתקדש בצילא דמהמנותא.

מי כעמד ישראל, דרך העולם שאדם שנאלץ להוציא הון מכספו חריגה משמעותית מההוצאות השוטפות הוא בלחץ ובחרדה מהמצב בבנק, והנה לאחר ימי התשובה והכפרות וכספי הצדקה והעליות היקרות והבגדים לחג וקניית 4 מינים והוצאות הסוכה והוצאות כל סעודות החגים הצפופים, הנה בחג הסוכות עם ישראל מלא בשמחה משתפכת מעומק הלב, וכל כך כיצד??

14 כבשים בקרבנות סוכות – כנגד ישראל

ולכן על היהודים מקריבים 14 כבשים שתמיד יהיה יותר מהגויים, ואצל הגויים פוחת והולך אבל היהודים זה יציב תמיד 14 כבשים כל ימי החג, עוד התבוננתי כי הנה העשרונים של המנחות לפרים שכנגד הגויים היו 210 עשרונים יותר ב 140 מכל העשרונים שהביאו על כבשי

בכל חג מקריבים 7 כבשים, והנה בסוכות מקריבים כל יום 14 כבשים, וחשבת להסביר זאת בכדי שלא יהיה יום אחד שקורבנות על הגויים יהיו יותר מהיהודים, דהיינו שהפרים הקריבו בעבור אומות העולם ביום הראשון 13 בשני 12 בשלישי 11 כך שביום השביעי הקריבו 7 פרים.

וזהר לבנו - סוכות

וגם בניסוך היין שפר זה כפול מכבש חצי היין מול רבע היין לכבש, וברגע שמידה טובה כפולה ממילא נחשב שיש לנו יותר נסכים מנסכי הגויים, וכמו כן ניסוך המים שעשו בסוכות צמצם את הפער בנסכים לטובת היהודים מעל הגויים.

נבלי הקורבנות שלנו על הגויים אין קיום לגויים, אבל בכל זאת במהותם הם פוחת והולך, ואנחנו עם ישראל נתרבה עד אין מספר, ויתרבו המצוות והזכויות של עם ישראל לנצח, כי **דין נצח** בכדברי המדרש על סוכות, ואנחנו קיימים לנצח נצחים.

סוכת עראי

הבורא מתוך שמחה, וככה אין צער בלב בסיום החיים, כי אדם מרגיש היה שווה הסוכה, והיה שווה החיים בעולם הזה, כי אדם מרגיש סיפוק שעשה טוב בחייו ופעל טוב בחייו והעיקר שנהנה מקרבת בורא עולם בחייו, ככה יש לחיות וככה אתה נהנה גם בעולם הזה וגם בעולם הבא.

ואכן כך מסתיים ספר קהלת, "סוף דבר את אלוקים ירא ואת מצוותי שמר כי זה כל האדם", דהיינו, במקום להיכנס לדיכאון בגלל החיים החולפים ביעף, אדרבא נצל ימים חולפים להתגבר על היצר הרע ולחטוף מצוות, כי זה תכלית האדם.

ואדם שחי ככה יש לו שמחה אמיתית, ככתוב ואני קרבת אלוקית לי טוב.

בברכת חג סוכות שמח, מלא בחיזוק וקבלות מעשיות טובות, וחג שמח שמחת תורה שמח, ותתחברו לתורה חזק

איחוד ד' מינים – איחוד עם ישראל, אבל!!!

טעם ולא ריח - לא תורה ולא מצוות, לכן חובה שההדסים שיש בהם ריח טוב שיהיו מעל הערבה!!!

כי גם באחדות של עם ישראל, הטובים חייבים להיות מעל הפשוטים, וכל אחד להכיר את מקומו, ולא נעשה אחדות בריסוק יחודו של הטוב והמצטיין, אלא אדרבא נתאחד אבל בדירוג המעמדות כראוי, וזה אחדות אמיתית על פי התורה.

ביחד, אבל לכל אחד יש בו מיוחדות, - עם ישראל מאוחד - אבל יש 12 שבטים - ואיש על מחנהו ואיש על דגלו.

ללמדנו, שכל יהודי חייב להיות מחובר לקבוצה ולהתאחד עם אחרים, אבל שזה לא יבוא על חשבון המיוחדות שלו, כי אתה מיוחד ביותר!!! ועליך לנצל את כל כישוריך ואת כל יכולתיך להתעלות ולהצליח!!! בהצלחה אמן ואמן!!!

ושמחת בחגך – כולם חייבים בשמחה!!!

אבל כואב לי וצר לי מאוד שעכשיו בחופשת החגים הם כביכול פורקים עול במצח נחושה בלי בושה.

אמרת לו, אשריך שעיצבונך על דברי תורה ולא על דברי חול וכסף, והיות והצער שלך הוא לשם שמים נטו, דע לך שרצון הבורא שעכשיו תשמח למרות הכל, כי לא כתוב שעני פטור משמחת החג, אלא כולם צריכים לשמוח.

אז תחשוב כאילו ה' פטר את בניך מעול מצוות בימים הללו שבאו להתפרק מעול הישיבה, וממילא אין לך סיבה להיות עצוב, ורק תשמח, ותשמח שזכית להיות בן תורה וירא שמים, ותשמח שאתה מראה דוגמה חיובית לבניך.

ובעזרת ה' בכוח שמחתך יושפע רצון טוב לילדיך לקיים מצוות כראוי גם בחופשות בין הזמנים, גם בגלל שירצו

היהודים שהם רק 70 עשרונים, בכל זאת הקורבנות שלנו תמיד 14 מנצחים הם את הנסכים, למרות שבעשרונים לגויים היה הרבה יותר עשרונים לטובתם הגויים.

כי הנה יש 98 קללות, וכנגד הקללות עם ישראל הקריב את כבשי החג **כפי שכתב רש"י בפרשת פנחס**, 14 כבשים כפול 7 ימים עולה 98, והרי **מידה טובה כפולה ממידה רעה**, ואם כן **לכל כבש יש כוח כפול** דהיינו 196, ואז יוצא שבכוח הקורבנות יש לעם ישראל **יותר מהגויים ב 126**, וכן בעשרונים יהיה כוח **כפול 140 עשרונים** א"כ ההפרש יהיה רק 70, כי להם 210,

כשישנתי בסוכה התבוננתי קצת, שבעצם הסוכה זה רק ל 7 ימים בלבד, ומשקיעים להקימה ולקשטה, ובסוף השבוע צביטה בלב - זה נגמר, וכבר חולפת מחשבה שככה הם חיינו זמניים חולפים מהר וכבר מקפלים ציוד ו....

אבל מרתקת המציאות שבשבוע זה למרות הכל אנחנו שמחים מאוד ורוקדים בשמחות בית השואבה, וזה מדהים כי היינו אמורים להיות במחשבות נוגות על משמעות חיינו שחולפים ביעף, ולמרות שאנחנו מחוץ לבית וחיים בדירת ארעי יש לנו שמחה עצומה ושמחה של מצווה ודבקות בה'.

וכל כך למה??

כי גם בחיינו הקצרים עלינו לעבוד את בורא עולם בשמחה של מצווה ובדביקות בבורא עולם, ולנצל כל רגע לעבודת

נכון הדבר שבסוכות עושים איחוד בין 4 חלקי העם, כאשר האתרוג הוא המושלם ביותר ואילו הערבה היא הגרועה ביותר שאין בה טעם וריח.

אבל בחג כשלמדתי ראיתי דבר מבהיל בהלכה!! שכתוב **בכף החיים** סימן תנא' בשם האריז"ל שיזהר **שהערבות לא יהיו גבוהים מההדסים**, כי זה **סכנת נפשות ממש!!!** אלא עליו להקפיד מאוד שההדסים יהיו גבוהות יותר מהערבות כמופיע להלכה ברמ"א.

ואפשר להבין את משמעות הדבר בפשטות, שהיות והערבה היא כנגד הריקנים שבעם ישראל שאין בהם לא

אדם דכאוני שאל אותי, איך מצווה עלי התורה לשמוח?? והשואל הינו אדם רציני וירא שמים אבל דכאוני לפי דבריו.

שאלתי אותו מה מדכא אותך בחיים הרי אתה ירא שמים מאמין בבורא עולם??

והוא עונה לי: יש לי 8 בנים גדולים אבל רק שלושה מהם מקפידים בימים הללו על תפילות במניין, השאר עושים טובה ומתפללים בבית בקצרה כביכול לצאת ידי חובה, ולמרות שדיברתי איתם יפה ולא ככעס זה לא עזר.

הננים טוענים לי אנחנו גדולים ואנחנו דואגים לעצמנו, ולריב איתם אני לא רוצה, כי ברחוב יותר גרוע, לפחות הם בני ישיבה ובישיבה הם לומדים כל היום ומתפללים כראוי,

וטהר לבנו - סוכות

נפרט בדורנו שקל מאוד לילדים ליפול בחוץ ה' ירחם, חשוב מאוד מאוד לשמר על אווירה נעימה מאוד וחמה ואוהבת בבית וחלילה לא אוירה של לחץ ושנאה ופגיעות ומריבות ההורסות ולא בונות, וגם אם יפעל כרצונך הוא יפתח שנאה וימתין לרגע שיוכל לבעוט, **לכן** **ושמחת בחגך**, קבל את כל ילדיך באהבה, ותגרום לכולם לשמוח בחג, וב"ה תראה נחת יהודית מכולם אמן.

לשמר את האווירה הטובה, וגם בגלל שהם לא פיתחו שנאה לתפילות, כי השכלת עשות ולא רבת איתם על כך.

בעזרת השם עוד תראה אותם מתפללים כראוי ובכוונה מתוך הלב, ומתוך רצונם האמיתי שהתעורר, נכון, זה לא בא ביום אחד זה תהליך ארוך, אבל זה הרבה יותר משתלם והרבה יותר מצליח ממריבות ועצבות ודיכאון.

ניסוך המים – ששון ושמחה

אלא דווקא בניסוך המים שם הצדוקים חלקו על חכמים שצריך להסך לא על המזבח, ולכן חז"ל עשו ליצנות מהצדוקים, כי לפעמים כח לנצח את הרע מגיע דווקא מתוך ליצנות, כפי שאמרו כל ליצנות אסורה חוץ מליצנות על עבודה זרה.

דווקא בקשר לניסוך המים שהיה בסוכות על גבי המזבח מספרת הגמרא **סוכות מה'** סיפור מצחיק, על ששון ושמחה שהיו מינים וצדוקים ואיך עשו צחוק אחד מהשני משיבוש הפסוקים בהקשר לניסוך המים, והתפלאתי מאוד וכי מה העניין בסיפור זה??

ואדרבא גם אנחנו ננצל לנצח את היצר בכוח הליצנות והבוז ליצר ולתאוה כי הרבה פעמים דווקא זה מה שמצליח.

וכי הגמרא מביאה בדיחות והתלוצצות של צדוקים שפגעו אחד בשני?? הרי התלמוד הוא לימוד רציני ביותר ומה עניין סיפור התולדי זה בגמרא??

הושענא רבה – יום חיבוט ערבות

ולכן יש עניין תמיד להתחבר לצדיקים וכך נזכה בזכותם, כפי שחשוב להקפיד על תפילה במניין כי אז התפילה מתקבלת אגב תפילת הציבור גם אם תפילתך בפני עצמה אינה ראויה להתקבל.

ביום הושענא רבה מסיימים עם הלולב ואתרוג, ועוברים להתמקד אך ורק בערבות, ומוזר מאוד שכביכול המילה האחרונה בפרידה מהארבעת המינים והערבות היא בפירוק הערבה מעליה על ידי מכות?? **ומוזר** הדבר שבתחילה נהגנו בכבוד רב בערבות שנענעו בה למרות שהיא לבד, כמו שנענעו את כל ה4 המינים יחד.

הסבר נוסף, שאכן היות והערבה והמשולים לה זה יהודים שאין להם מצוות בכלל, אבל היות בשבוע שלם הם היו קשורים לצדיקים לכן בסוף הם גם חשובים וצדיקים, ואחרי שהם חזרו בתשובה מתוך באהבה שקורבו אותם הצדיקים, ממילא המשיח יבוא.

ואולי יש בזה מסר עצום לערבה שבהתחלה שרק פרשנו מנטילת ה4 מינים שזה סימן לאחדות ישראל, מיד נוטלים ומנענעים בערבות לבד כמו 4 המינים, אבל בסוף הערבה לבד אין לה כוח וכביכול אין לה זכות ולכן היא לוקה.

ואכן ביום זה ניגמר כוח הגוים - הקורבנות 70 הפרים, ולכן בסוף דופקים את הערבות והורסים אותם, כי יותר לא יהיה בעם ישראל יהודים רשעים בלי מצוות, כי גם הם חזרו בתשובה, ומיד משיח מגיע, ואכן כתוב שאלוהו הנביא מחזיר את היהודים בתשובה לפני בא המשיח

ומקובל שזה סגולה לשמור את הערבות החבוטות, ואולי כי זה להזכיר לנו, שאם חלילה נהיה בתחתית כמו ערבה אנחנו בסכנה, ואילו אם נהיה קשורים ומחוברים וקרובים 4 המינים אזי יש לנו חשיבות.

הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת

היריעה: (ג) **ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי ה' עמך**, ובלילה ה' נגלה לנתן ואומר לו שדוד לא מתאים לבנות את בית המקדש כי הרג ושפך דמים במלחמות ה', אבל בכל זאת זה לא מתאים לבית המקדש שמהותו שלום, ולכן רק בנו שלמה הוא יבנה את הבית.

המקור לתפילה זו נכתב **בנביא עמוס ט' יא' "ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנפלת וגדרתי את פריציה ויהרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם"**, ובתרגום יונתן מפרש זאת על **מלכות בית דוד**, אומנם **ברש"י** הביא פירוש ראשון **"סוכת דוד"**, והביא גם **יש אומרים** שהכוונה **למלכות דוד**.

ופלא שהנביא בתחילה נתן רשות לדוד המלך לבנות את בית המקדש, ורק אחרי זה נודע לנביא שהקב"ה אוסר זאת, וכי איך מתאים לנביא לטעות בכך?? **וראיתי** הסבר במפרשים שמשווים זאת למה ששמואל חשב וטעה שאליאב בן ישי הוא הנבחר מאת ה' להיות מלך על ישראל, וטעה כי לא מתוך נבואה בא אלא מתוך סברתו ומראה עיניו, וגם כאן נתן הנביא לא אישר לדוד מתוך נבואה אלא מתוך סברה טובה.

ובפשטות הכוונה לפי רש"י שאנחנו מתפללים שהקב"ה יקים את בית המקדש, אומנם צריך עיון, למה מזכירים את בתי המקדש שחרבו על שמו של דוד המלך?? **וגם** מדוע הם מכונים **"סוכת"** דוד? **וכמו** כן קשה למה כתוב **"הנופלת"** ולא כתוב שנפלה?

אומנם דוד הצטער כי ביקש וכבר קיבל אישור מנביא, והקב"ה ראה את צערו והקב"ה אומר לנביא להגיד לדוד שהוא הראשון לאחר מאות שנים שאכפת לו שמשכן ה' עשוי מאוהל ומשכן, ורק לדוד היה אכפת שביית ה' יהיה מארזים קבועים כבית, ולכן הקב"ה מבטיח לו **"ועשיתי לך שם פֶּשֶׁם הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ"**.

ואולי בגלל שדוד המלך מסר נפשו ואת כל רכושו לבניין בית המקדש, לכן הם נקראים על שמו, וכמו כן היות והם חרבו פעמים לכן הם מכונים **"סוכה"**, לעומת בית המקדש השלישי שיהיה קיים לנצח, וכמו כן היות ובית המקדש נחרב פעמיים לכן כתוב **"הנופלת"**, אומנם קשה שאם כן יש כפילות על אותו עניין שבית המקדש חרב פעמים, גם בכינויו **"סוכה"** וגם בלשון **"נופלת"**, ולכאורה זה מיותר?

וייתכן שזה מהות ההבטחה, שהקב"ה מייחס את בתי המקדש לדוד המלך שהיה הראשון שאכפת לו שאין בית

על כן נראה לתרץ כי הנה מצאנו דבר פלא **בנביא שמואל ב' ז' וגם בדה"א י' (א) ויהי כי ישב המלך בביתו וה' הניח לו מסיבב מכל איביו:** (ב) **ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלקים ישב בתוך**

וטהר לבנו - סוכות

והתשובה לכך, שדוד בנה וחיפש את המזבח שהיה קודם במקום, והוא מזבחו של אדם הראשון ושל אברהם ויצחק בעקידת יצחק, והאבנים ששם יעקב סביבו כשישן וחלם על המלאכים, אומנם מזבח קדום זה כל פעם נפל ונהרס, בכדי שהגויים לא יקריבו בו לעבודה זרה, ולכן מקום זה שימש כמחסן של עצים - גורן למלך היבוסאי - ארונה, שכך לא ישתמשו בהר זה לעבודה זרה.

והיות והיה שם מזבח רק שדוד המלך היה עליו לחדשו ולשקמו, לכן זה לא דומה לבניין בית המקדש שנאסר עליו בגלל ששפך דמים, משא"כ לחדש מזבח שהיה קיים כמה פעמים קודם במקום זה פחות נחשב לבנייה ולכן הותר לדוד לבנות מזבח למרות ששפך דמים.

והנה דוד המלך מאז שירדה אש על המזבח, קבע שאסור להקריב יותר קורבנות במשכן שילה ששם היה המזבח שבנה משה רבינו, אלא כל הקרבנות יקריבו מעתה אך ורק במזבח שבנה דוד בהר הבית, וכאמור כי ראה ששרתה שכינה על המזבח בכך שירדה אש מהשמים, ולכן קבע כבר מעכשיו וקידש את כל שטח בית המקדש למרות שעדיין הבניין לא היה קיים.

ואם כן יתכן שסוכת דוד הכוונה למזבח שבנה דוד ששימש כבית המקדש גם בלי הבניין, ודומה זה לסוכה שהיא דירת עראי, וכאן היה מצב ארעי שהקריבו במזבח בלי מחיצות וכלי בניין בית המקדש, ומתאים הלשון סוכת דוד הנופלת, כי המזבח הזה נפל רבות פעמים לטובה ובכוונה וברצון ה', בכדי שלא ישתמשו במזבח זה של אבות העולם לעבודה זרה.

ובנה הקב"ה נתן לדוד המלך כביכול את זכות היוצרים על בית המקדש, שנקרא על שמו, כי הוא בנה את היסודות והכין את כל התשתית הרוחנית והגשמית בכסף וזהב כמתואר בנביא, והמזבח שחידש ובנה זה היה אבן הפינה והחלת קדושת בית המקדש לעולמי עולמים, כי גם כאשר חרב המזבח בכל זאת אין זה כפי שחרב בימי האבות, אלא קדושה שקידש דוד חלה על כל השטח סביב ולעולמי עד.

וממילא התקיים האישור שנתן הנביא לדוד בהתחלה שהוא יבנה את בית המקדש, נכון לא לגמרי קיבל דוד את רצונו, כי הוא באמת לא בנה בניין בעצים ובאבנים מלבד המזבח שבנה, אבל דוד כן בנה קצת - מזבח ומתוך זה הוא בנה בנין רוחנית נצחי, כי הוא קידש את המקום לעולם.

והפעם את המוסר השכל קיבלתי מידידי הרה"ג שמעון מוזס שליט"א, שטען שמהות סוכה היא "סוכת שלום - סוכת שלומך", וזה מתאים כהמשך לחידוש שכתבתי שהמזבח - מזבח שמהותו שלום בנה דוד וזה נחשב כסוכה לעומת בניין בית המקדש, והוסיף שחובה עלינו לזכור הזהרת המשנה ברורה שחש ושלום לא לדבר לשון הרע בסוכה, שהיא סוכת שלום ולא סוכת רוע ומחלוקת ח"ו.

וכ"כ טען החברותא שלי הרה"ג אלדר נתנוזן שנלמד מזה שלפעמים הרס וחורבן ונפילה, זה לטובה משמים, ולפעמים הביזיון משמש כהגנה הטובה ביותר, כמו שמקום המקדש שימש כגורן - מחסן עצים בכדי למנוע מהגויים לבנות עליו מזבח לעבודה זרה, ובעזרת ה' בקרוב תעלה למעלה אמון.

עונש הגויים בסוכות בעתיד לבוא - סוף הכבוד לבוא

לא מוות, כי בפשטות מדובר אחרי שנבלע המוות לנצח, ונכון שכתוב בגמרא סנהדרין צ"א שרק רק ליהודים לא יהיה יותר מוות, אבל הגויים יהיה מוות שהם ימותו בגיל 100 שנים, בכל זאת נראה שלא יהיה יותר מוות גם לגויים לפני הזמן, וגם הקב"ה ישחט את היצר הרע, וממילא לא יותר חטאים בעולם, כמו שכתוב יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם, ולכן העונש שהגויים הנשארים יקבלו זה חוסר בגשם, וצמא ורעב.

והנה רש"י מסביר בפסוק (יח): ואם משפחת מצרים לא תעלה - והם אין צריכים לגשמים שנילוס עולה ומשקה אותם. ולא עליהם - תהיה הגשם שלהם, כלומר: לא ישקה אותם נילוס, וכן תרגום יונתן לא עליהון יסק נילוס. תהיה

מקדש כבית אלא כסוכה ואוהל זמני ונייד, ואולי לכן מכוונים בתי המקדש "סוכת דוד", לרמוז על כך שדוד רצה שלא יהיה משכן ה' כסוכה אלא בבית קבוע, ובזכות דוד הקב"ה מקים את בית המקדש השלישי והנצחי וכפי שיוכח לקמן.

אומנם לאחר עיון, התחדש לי עוד בס"ד כי הנה כתוב **בדה"י א' פרק נ"א** (יח) ומלאך ה' אמר אל גד לאמר לדוד כי יעלה דויד להקים מזבח לה' בגרן ארנן היבסי, (כו) ויבן שם דויד מזבח לה' ויעל עלות ושלמים ויקרא אל ה' ויענהו באש מן השמים על מזבח העלה: (כט) ומשכן ה' אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בבמה בגבעון: (ל) ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלקים כי נבעת מפני חרב מלאך ה': ופרק כ"ב (א) ויאמר דויד זה הוא בית ה' האלקים וזה מזבח לעלה לישראל:

ובגמרא זבחים נ"ד כתוב שדוד קידש את כל מקום המקדש, וכתב המלבי"ם ע"פ ה"ז"ל שבהתחלה דוד קנה רק את מקום המזבח 50 שקלים ולאחר שראה שירד אש מהשמים על המזבח מזה הבין שזה מקום בית המקדש ואז קנה את כל שטח בית המקדש 600 שקלים, ובפשטות אז קידש את כל שטח בית המקדש כפי שהגמרא אומרת ולפי התהליך המפורט במשנה בשביעות יד' בשני קורבנות תודה וכו' כפי שכתב רש"י, ואילו לתוס' בשיירי מנחה.

והנה יש פלא עצום איך מצד אחד הקב"ה אוסר על דוד לבנות בית המקדש כי שפך דמים, ומצד שני הקב"ה מצווה אותו לבנות מזבח בשטח בית המקדש כאשר המזבח עצמו הוא הסמל המרכזי בבית המקדש לשלום, שאסור להניף עליו חרב וברזל, וכפי שכתב רש"י: **שהמזבח נברא להאריך ימיו של אדם** והברזל נברא לקצר ימיו של אדם אין זה בדין שיונף המקצר על המאריך, ועוד **שהמזבח מטיל שלום בין ישראל לאביהם שבשמים** לפיכך לא יבא עליו כורת ומחבל, ויש הוספה במכילתא: לא תבנה אתהן גזית - אבן חתוכה בברזל, **במזבח אין אתה בונה, אבל אתה בונה גזית בהיכל ובקדש הקדשים**. שהיה מקום לטעון, ומה אם מזבח הקל אסור לבנות בגזית, ההיכל וקדש הקדשים החמורים כל שכן שלא יהיו בונים בו באבני גזית. תלמוד לומר לא תבנה אתהן גזית, בו אי אתה בונה גזית אבל אתה בונה גזית בהיכל ובקדש הקדשים, וכפי שכתבנו כי המזבח הוא הסמל המרכזי לשלום בבית המקדש, ואיך יתכן שדווקא את המזבח דוד המלך בנה בציווי ה' למרות ששפך דמים לרוב של אויבי ישראל?

והפעם את המוסר השכל קיבלתי מידידי הרה"ג שמעון מוזס שליט"א, שטען שמהות סוכה היא "סוכת שלום - סוכת שלומך", וזה מתאים כהמשך לחידוש שכתבתי שהמזבח - מזבח שמהותו שלום בנה דוד וזה נחשב כסוכה לעומת בניין בית המקדש, והוסיף שחובה עלינו לזכור הזהרת המשנה ברורה שחש ושלום לא לדבר לשון הרע בסוכה, שהיא סוכת שלום ולא סוכת רוע ומחלוקת ח"ו.

וכ"כ טען החברותא שלי הרה"ג אלדר נתנוזן שנלמד מזה שלפעמים הרס וחורבן ונפילה, זה לטובה משמים, ולפעמים הביזיון משמש כהגנה הטובה ביותר, כמו שמקום המקדש שימש כגורן - מחסן עצים בכדי למנוע מהגויים לבנות עליו מזבח לעבודה זרה, ובעזרת ה' בקרוב תעלה למעלה אמון.

בנביא זכריה פרק יד' כתוב: (טז) והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלים ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך ה' צבאות ולחג את חג הסוכות: והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלים להשתחות למלך ה' צבאות ולא עליהם יהיה הגשם: ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף ה' את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות: זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות:

ונשים לב מדובר אחרי שה' הרג את רוב הגויים ונשארים קצת גויים מכל עם חוץ מעמלק ואדום, שנשארו רק הגויים צדיקים, ובכל אופן עדיין יש מצב שהם לא יבוא לבית המקדש בסוכות כפי רצון ה', ועונש שהם יקבלו זה

וטהר לבנו - סוכות

מבעט בסוכתו, ואז הקב"ה צחק עליהם בכישלון שלהם שנאמר **"יושב בשמים ישחק"**, ואמר רבי יצחק אין צחוק לפני הקדוש ברוך הוא אלא אותו היום בלבד.

לבנו סוכה ועוד מול שמחת היהודים המושלמת בסוכה בבית המקדש זה ממש קשה לגויים לראות ולקנאות כי זה הרבה יותר מנכוונה מחופתו של חברו, כי זה מסמל את כל ההפסק העצום שלהם, ואת הצחוק העצום שצחוק עליהם הקב"ה בפעם היחידית בעולם!!!

אבל ה' לא מוותר להם, אלא דורש מהם להתגבר את הקנאה ועל הכבוד שלהם, ומחייב אותם לבוא, כי ה' **הוצה לתת כבוד לעם ישראל** כפי שאומרים בתפילת ר"ה **"ויעשו כולם"**, – גם הגויים הנשארים, **"אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם"**. ובכן **תן כבוד ה' לעמך**. תהלה ליראיך. ותקוה טובה לדורשיך. ופתחון פה למיחלים לך. שמחה לארצך וששון לעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחך. במהרה בימינו: ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלזו. **וחסידי ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה**.

כי ה' הבטיח לתת כבוד לעם ישראל, דווקא מכל הגויים שכל השנים ראו את עם ישראל בשפלותו, ולכן עכשיו הם ראו את כבוד אמיתי ונצחי של עם ישראל עם ה'.

המגפה - של רעב. אשר יגוף ה' - זאת תהיה עונש מצרים ועונש כל העכו"ם כמו שאמר לא עליהם יהיה הגשם: **ולמה** המפרשים לא הסברו שמצרים ימותו במגפה, אלא הסברו שיהיה מגפה של רעב מחוסר מים מהנילוס? **ובפשטות** התשובה כפי שכתבתי קודם, שהמוות בלע לנצח, שגם אצל הגויים לא ימותו לפני גיל 100.

ובכל זאת קשה, אם אכן הגויים שנשארו הם חסידי אומות העולם, הם יתכן שגם שכאין יצר הרע בכל זאת הם לא יעשו רצון ה' ולא יעלו לבית המקדש בחג הסוכות!??

ייתכן לתרץ שכידוע למרות שאין יצר הרע עדיין כל צדיק נכוונה מחופתו של חברו – **ב"בעה"**, דהיינו שהקנאה והכבוד לכאורה התקיימו בימות המשיח, כי עדיין יהיה עניין של כבוד וקנאה, ולכן יהיה מאוד קשה לגויים אפילו גויים צדיקים וחסידי אומות לבוא בסוכות לבית המקדש.

כי דווקא במצוות סוכה הקב"ה הפיל אותם, והוכיח אותם שלא מגיע להם עולם הבא כמו היהודים, וכפי שהגמרא ע"ז ג' אומרת שהגויים טוענים לה' תן גם לנו מצוות וקיים אותם, וה' נתן להם מצווה קלה – סוכה, ומיד כל אחד [ואחד] נוטל והולך ועושה סוכה בראש גגו, והקב"ה מקדיר עליהם חמה בתקופת תמוז וכל אחד ואחד

סיום סוכות - מסקנות - ומטען להמשך השנה

זה מזכיר לי רב בכיתה שתלמיד התנהג מאוד רע בשיעור, והרב החליט לתת לו עונש הזמנת הורים ליום המחרת, ואותו תלמיד מיד התחיל להצטיין ולשפר את התנהגותו עד סוף היום, והרב החליט לוותר לעת עתה להזמין את האבא כי התלמיד הבין והתחיל לתקן ממש.

וגם אם הרב בכל זאת מזמין את ההורים בכדי שפעם אחרת גם לא התחילו רע בשיעור, בכל זאת הדיבור עם ההורים יהיה שונה לגמרי, כי אז בוודאי הרב יגיד להורים גם את הסוף הטוב ואת התיקון, וכך הרושם יהיה פחות רע על התלמיד בפני הוריו, והאמת **כדאי להתקשר לטובה כל יום להורי תלמיד אחר, כי זה הופך את האווירה לטובה מאוד מאוד, וזה בזק ומנוסה**.

גם אחרי יום כיפור שיש חתימה עלינו, בכל זאת הקב"ה נותן לנו עוד מצב לתקן על ידי עשיית מצוות רבות, סוכה שהיא מצוה בכל רגע ורגע במשך 7 ימים, ואחדות עם ישראל על ידי מצוות 4 מינים, ומצות שמחה בכל ימי סוכות, ומצוה לשמח את האשה כי הבית כולו עליה, וגם תפילות ארוכות יותר, וקריאת התורה כל יום ויום, ככה אנחנו באים לפני בצוה הדין לפני הקב"ה עם שק מלא מצוות שעשנו מתוך שמחה של מצווה, וכן אומרים **"דיין נוצח"** כפי שכתוב במדרש.

ואז בורא עולם אומר לא על אדם כזה גזרתי את הדין הרע, כי עכשיו יש כאן אדם חדש, ולכן יש לתת דין טוב לאדם חדש זה המלא במצוות ונמצא במצב של דרך טובה לעתיד.

קדימה קבלו עליכם צדיקים וידידים את המטען של המצוות של כל חג סוכות, וקבלו עליכם דרך חדשה אמיתית לכל השנה כולו, **אמן ואמן, כך תקבלו פיתקא טובה אמן ואמן**.

דברי גדולי ישראל על מעלת הספר "וטהר לבנו"

הגאון הגדול רבי משה דוד ליפקוביץ שליט"א: מלאים תוכן רב ועשיר בדברי חוכמה ומוסר המדריכים כל מבקש ה' ללכת בדרך העולה מעלה למשכיל, ובמיוחד שהדברים יוצאים מלב הדורש טוב לעמו לקרב לבם של ישראל לבורא בטהרת הלב בעבודתו ית'.

הגאון רבי משה זילברברג שליט"א: והרבה אלפים ממש לומדים העלון שלו ומתעלים מעלה מעלה, אשרי החכם שיזכה בכתר תורה הזה – והנני **"עז"** **שהרבה נפשות נתקרבו מאוד מאוד ע"י הדברים הקדושים של "וטהר לבנו"**.

מרן רה"י הגאון רבי משה הלל הירש שליט"א: פירושים נחמדים ועמוקים על כל פרשה ופרשה מבוססים על היקף עצום של חז"לים וראשונים ואחרונים. בספר רואים היטב בפירושים את גאונותו, ובקיאותו בתורת ה', העצומה, יחד עם יגיעתו ועמילותו בתורה, **גם יש בספר בכל פרשה ופרשה מוסרים נחמדים ומאוד חשובים שקשורים עם החידושים שניכר מהם שיוצאים מלב מלא רגש של יר"ש עמוקה**,

וזה גופא שניכר שיוצא מלב מלא יראה גורם ההשפעה הגדולה שיש מדברי כת"ר שליט"א על הקוראים בבחינת דברים היוצאים מן הלב נכנסים ללב, הקב"ה יתן להמשיך עבודתו הכבירה לחזק האמונה ואהבת התורה ויר"ש של אחינו בני ישראל, ושיתן שהספר הזה המאוד תועלתית יתקבל באהבה אצל כל בני התורה.

ועל כולנה הסכמת מרן שר התורה רבי חיים קנייבסקי שליט"א, שצירף חתימת ידו בהסכמה. ושר בהתלהבות על הספר "וטהר לבנו בתורתך".

ואסיים בדברי מרן הגאון הגדול רבי גרשון אדלשטיין שליט"א ראש ישיבת פונוביז' שספר זה מבורך!! ומלא ברכה! ולא חסר בו כלום!! וחזר על זה בהתלהבות מספר פעמים!!

הפזמנות ולתיאוס וקורות קניה - 0527120333